

Posudek oponenta
na bakalářskou práci Martina Leskovjana
Krajina, modernita a religiozita v dílech vybraných autorů z jihočeského regionu
(Praha 2010)

Práce Martina Leskovjana pojednává o vztahu religiozity, zrodu modernity a proměnách krajiny, a to prostřednictvím interpretace tří literárních děl vázaných na svébytné "mikroregiony" (resp. krajinné typy) Jihočechie.

V první ("teoretické") části nám autor prezentuje konstituci svého "předporozumění", "interpretační klíč", který jej zmocnil ke vstupu do příběhů literatury v krajině (krajiny v literatuře). Podává tak svědectví o jistě úctyhodných cestách svého myšlení. To vstoupilo do celé řady dimenzí či významových vrstev, z nichž každá je po svém způsobu relevantní pro tematizaci vztahu religiozity, zrodu modernity a proměny krajiny v živlu literárního díla (jako krajinou určeného a zároveň krajinotvorného). Svému "předporozumění" pak správně rozumí nikoliv jako "syntéze" těchto dimenzí a významových vrstev rezultující v jakousi "univerzální metodu" či mechanicky aplikovatelný "soubor pravidel". Vždyť např. Patočkovu pojetí "přirozeného světa" a "fenomenologie místa" u pozdního Heideggera se pohybují na různé půdě myšlení a zajisté jsou to dimenze veskrze jiné než ta, z níž rezultuje např. Giddensova "definice modernity".

Druhá část práce nám ukazuje autorovo "předporozumění" při díle a ve třech "případových studiích" (Selská literatura - dva Baarovy archetypy Cimbura a Sedmera, Šumavský svět; kontrasty a paralely, Knížecí krajina) demonstrovuje žitou vytříbenost autorova vhledu do literárních krajin Jihočechie. Myšlenková i literární kvalita, cit pro literárně-krajinářský detail jsou nesporné a celek tak nenechává čtenáře (i oponenta) na pochybách, že se jedná o dílo, které prostě hovoří samo za sebe.

Bakalářskou práci Martina Leskovjana doporučuji k obhajobě a navrhuji hodnocení:
výborně.

v Praze, 1.6. 2010

PhDr. Tomáš Kunca

P.S. Dovoluji si autora upozornit na fragment textu, který snad nese stopy aktuálně se dějící proměny Šumavského světa. Zajisté je sporné, zda se vůbec jedná o literární dílo ve vlastním slova smyslu a rovněž hledání jeho skutečného tvůrce je zatím bez úspěchu.

"Skupinka upocených cyklistů se občerstvuje na odpočívadle a s plnou hubou hledí na informační panel podávající zprávu o tom, co kdysi bývalo na Rybárně, odkud teče Roklanský potok a proč v něm skoro nic nežije. Se zalíbením obhlíží přírodní scenérii, meandr je povedený. Někteří po chvilce vytáhnou fotoaparát, mžourají do monitoru a cvak, je to tam přes celou plazmu, v HD rozlišení. Kolem projíždí pestrý peletón, užívá si cestu dolů, udržovaná asfaltka od Tříjezerní slati je jako stvořená pro dětičky a cyklovložky tlumí i drobné nerovnosti terénu. Ach, jak zavoněla ta směsice krémů na opalování s ochranným faktorem 30 i výše, ty pestré dresy, rej barev, a hlavně ... pohoda! Starosta získal dotace a megaparkoviště poblíž soutoku Modravského a Roklanského potoka, všude samé nabídky, právo na volbu, a vůbec nevádí, že příjezd do Mádru ohlašuje šumavské stavení zasahující svými slepičinci a pomejemi do asfaltky. Ty první jsou pohotově skenovány galuskami a vytvářejí pěkné, ale při pohledu z kola pouze 2D obrazce. Několik cyklistů spěchá na oběd do Klostermannovy chaty. Je po rekonstrukci, čerstvými nátěry dominuje svahu nad Mádrém a blyští se jako psí kulky. Odpoledne sesednou a čeká je exkluzivní program pro vyvolené. V dubnu mejlem rezervovali vycházku s průvodcem CHKO Šumava do míst, kam, bez doprovodu znalce, odborníka, specialisty, prostě ochránáře, zakázáno človíčkovi vstoupit. Za tři kila se projdou úzkou cestičkou v kaňonu Křemelné a zví, jak tam ty šutry napadaly, něco o geologické stavbě, kolik druhů chráněných živočichů tam ochránáři před nimi chrání a tak. Bude-li zítra hnusně, dají Dobrou Vodu. Je tam restaurace, židovský muzeum a hlavně nej, nej, největší fakt skleněný oltář. Chodí se po skupinkách a maník to rozsvítí. Po kostele jsou rozsetý různý skleněný svatý a dá se to fotit se stabilizovaným zúmem. Lepší je zrcadlovka, ta tolik nešumí a líp si nastaví vývážení bílý."¹

¹ J. K. Voldrich, V ráji šuumavském, Praha 2010 (fragment rukopisu, snad cyklorománu, kde (a to jsou jen hlouběji nepodložené dohady) měla být zachycena proměna Šumavy v Šuumavu - zřejmě odvozeno od zvuku vydávaného při rychlé jízdě na kole, kdy srostlina cyklisty (člověka) s kolem, na rozdíl od šumění stromů aj. živých jsoucnen nadaných toliko vegetativní oduševnělostí, "šuumí").

